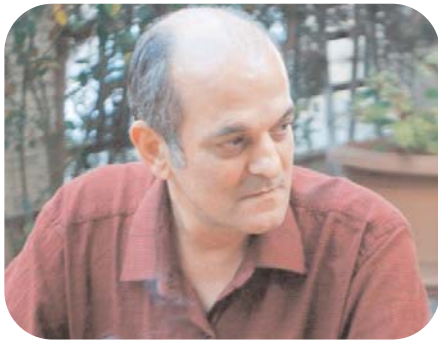

Salam Sarvan

Azərbaycanın ədəbi mühitində öz imzası olan şair Salam Sarvan 55 yaşını tamam etdi. Bu münasibətlə şairi "Ədalət"çilər, eləcə də digər oxucuları adından təbrik edir, ona uzun ömür və yeni-yeni yaradıcılıq uğurları arzu edirik! Xatırlatmaq yerinə düşər ki, Salam Sarvan özünəməxsus şair olmaqla yanaşı, həm də öz oxucuları olan şairdi. Zənnimcə, bu da onun sözünün, imzasının mükafatı və haqqıdır.

Bir daha Salam Sarvana söz dünyamızdakı yerinə görə təşəkkürlərlə, şeirlərini oxucularımıza təqdim edirik.

MƏN GƏLƏR OLMADIM, YOLU QARŞILA

Alın yazısında imza yeri boş -
edam fərman idi, qollamaq olmur.
Nifrət elədiyin ayağını da
bir addımdan uzaq tullamaq olmur.

Dayan bir dəqiqə bir "yox" de mənə,
hər gecə yuxuma girib yatan qız.
Adamı arxadan gəlib ötərlər,
ay məni qarşıdan gəlib ötən qız.

İndi bu qış ömrü sürüşmək gerek...
Bizi qar ötürər, dolu qarşılar.
Bu da ki sonuncu teleqramım:
mən gələr olmadım, yolu qarşıla.

HÖRÜYÜN ƏLİMDƏ TƏSBEH ƏVƏZİ

Hörüyün əlimdə təsbeh əvəzi...
üstündə duamı oxudum, ayıl.
Sənin məhəbbətin mənim gözümdə
tərsinə yozulmuş yuxudu, ayıl.

İndi sən mənimçün heç nə deyilsən,
indi nə dərdimsən, nə nəşəm, qadın!
Mən səni sevmirəm, sənin qoynuna
səndən gizlənməyə girmişəm, qadın...

Hələ gizli-gizli ovuram səni,
gah daş daşıyıram, gah qum atıram .

Mən səni atmıram, səndən qaçmağa
ömrüm uzunluqda lağım atıram.

31 YAŞIN ŞERİ

Təkəm lap otuzbir rəqəmi kimi.
Yel əsir əsəbdən titrəyir qapım.
Bir stol açmışam, süfrəmin üstə
bircə qab çatışmır - mürəkkəb qabı...

Vaxt axır, otuzbir yaş damcıları
aram-aram düşür hələ üstümə.
Elə üşüyürəm, O da yoxdu ki,
gəlib ƏLLƏRİNİ sərə üstümə.

Bu köhnə kirayə evin yiyəsi
yenə "qulağını" burur saatın:
- Fikirdən neçədə ayılacaqsan,
ay oğul, neçəyə qurum saatı?

BAĞIŞLA, OTAĞIM TÖR-TOKÜNTÜDÜ

Yuvam dimdiyimdə gəzirəm hələ...
Sənsiz yer də yoxdu, dərbədar mənə
Gəl e, gəl qırılıb qırağa düşmüş
o qol budağımdan meyvə də mənə.

Bilmirəm keçirim hansı halını -
Oynayım toyuna, batım yasına?..
Hər gün neçə məktub yazıb cırıram,
cırıb tullayıram... poçt qutusuna.

Gözləməkdən gözümlə çuxura düşüb,
gör heç soruşursan, nə çöküntüdü?
Sənli xatirələr dağılıb evə -
bağışla, otağım tör-töküntüdü.

SƏN DƏ GƏL GET CƏZANI AL

Üç-üçün neçə eyləyər?...
Nəsə səndə düz eləmir.
Durub deyirsən, ay Allah,
bə niyə doqquz eləmir?

Sən də gəl get cəzanı al -
sən də qoşul hamımıza:
Tanrı ölüm hökmü kəsib
doğulmaq günahımıza.

Ha çalsan qəmgin havalər
qəmi oynatmaz, ay uşaq.
Adam göz yaşı içində
gəmi oynatmaz, ay uşaq.

DEYİRƏM QÜRBƏTDƏNƏM

Noolsun bu vətəndənəm,
noolsun bu kənddənəm.

Soruşurlar haralısan,
deyirəm Qürbətdənəm.

Bu ruh bu cannan əlbirdi,
bu sümük bu dəriynən...
Gedən ömrə ƏL eləyir
saat öz KƏFKİRİYNƏN.

Bir ağır qəzaya düşdük
bir gündə, bir saatda -
Kimi maşın altda qaldı,
kimi Allahın altda.

BU GÜN VAXTIM YOXDU, BU GÜN ÖLÜRƏM

Yaranın üstü tək açıldı gözün -
indi bu yaradan axan qandı su.
Dərdin doqquzuncu mərtəbəsində
bizim gözümdə saatlandı su.

Səni necə atım, necə, bilmirəm -
bir zərsən düşmərsən heç üzə üstə.
Şəklini asdığım mix qalib ancaq
sinə divarımın iç üzə üstə.

İki tərəfin var - gözlərin, dilin:
bu işıq gələndi, o da it hürən...
Gələ bilməyəcəm sənədən görüşə,
bu gün vaxtım yoxdu, bu gün ölürəm.

GÖRÜNÜŞ

Miz üstə şair başı
başda şer havası...
Siqaret kötüyüylə
dolmuş sərcə yuvası.

Saatın əqrəbləri
biri-birinin üstə:
qıfılınan bağlanıblar
üçü də "bir" in üstə.

O körpənin alnında
iki kəlməlik yazı:
bax, elə beləcə də
yazılıb ki "nə yazım?"

AY NARAHAT, DARIXMA

Sən mənim yolayrıçımdın,
səndən yüz yana döndüm.
Gah sağa döndüm, gah sola
və bir gün sona döndüm.

Ağla göz yaşlarınla yu -
sifətini ağ saxla...
Məni dilinin ucunda
dişindən uzaq saxla.

Ay mənsiz dözə bilməyən,
ay narahat, darıxma.
Səhər-axşam başına döy -
başını qat, darıxma.

DÜNƏN TOYUMDA İDİM

Neynək, iş-ışdən keçib,
olan-olub, deyirlər...
Sən məni öldürəndə
görən olub, deyirlər.

Gir tabutum altına -
çətilrən çıx gəzməyə...
Qanımlı səp üstünə -
ətirlən çıx gəzməyə.

Təki kefin kök olsun,
mənim zalım sevdiyim...
Dünən TOYUMDA idim -
yerin məlum, sevdiyim.

SƏNİ VURMAĞA DA QALXMAZ ƏLLƏRİM

Buludlar tozduzmu belə qopular
yağışın yol keçib axdığı yerdən?...
İlahi, indicə bir gül çıxacaq
dag öz ürəyini sıxdığı yerdən.

Səni vurmağa da qalxmaz əllərim
atılsa üzünə ləçək tellərin...
səndən vəfəliyimmiş sənin yolların -
hələ də keçirlər baxdığım yerdən.

Əh... birin bilirsən sən də, birin yox -
daha yıxılıram, heç xəbərin yox...
Gördüm ki tutmağa özgə yerim yox,
tutdum yıxılmağa qorxduğum yerdən.

GÜNDÜZDÜ, QARANLIQ İÇİNDƏN KEÇİR

Hər gün ad gününü dünyada bəlkə -
hər gün bu dünyada il tamam olur.
Gündüzdü qaranlıq içindən keçir,
yalandı deyirlər ki, axşam olur.

Gecə ki yuxuda axşam görürsən,
səhər gündüz olur - yuxun çin çıxır...
Yatırsan ayılıb xoş gün görəsən,
ayılıb görürsən yenə gün çıxıb.

Baxdım, nə qapısı, nə bacası var,
baxdım çöl-bayırı görməyən evə:
Bəs axşam haradan girir qaranlıq
gündüz gün işığı girməyən evə?